

[Køpke Christensen]

brugerbetaling mere ligner en kamufleret skat-testigning, og derfor vil vi gå ind i udvalgsarbejdet med en positiv holdning, men vi vil dog stille ændringsforslag, der skal tilgodese vore ønsker.

Vi har konstateret, at der til SF's forslag vil blive stillet mange ændringsforslag, og Fremskridtpartiet vil også stille ændringsforslag på området, men det er klart, at man må erkende, at dette ikke umiddelbart kan kaldes brugerbetaling, for det dækker ikke de faktiske omkostninger, og jeg må umiddelbart sige, at det er begrænset, hvor store økonomiske byrder et ungt menneske, der går på disse uddannelser, har, men at regeringen indfører brugerbetaling stadig flere steder uden at hæve den skattefrie bundgrænse tilsvarende, er ikke noget, Fremskridtpartiet kan billige. Det er alt for ofte, regeringen bare bruger undskyldningen for at få flere kroner i kassen, uden at der tilsvarende lettes et andet sted i systemet. Det kommer derfor ikke bag på Fremskridtpartiet, at OECD's sidste rapport påpeger, at skatteniveauet i Danmark for en gennemsnitslønnerfamilie er det største, så vi tror nok, at vi må prøve at vurdere, om det ikke ville være en fordel også for regeringen nu at erkende, at når man indfører brugerbetaling på stadig flere områder, må der også indføres reelle skattelettelser i den anden ende, så borgerne har mulighed for at betale disse ekstra ydelser.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det er nærmest et spørgsmål til Fremskridtspartiet: Jeg forstod ikke helt, om det var et ændringsforslag til skattelovgivningen, Fremskridtspartiet ville stille, eller om Fremskridtspartiet var enig i forslaget om at afskaffe kopi-afgiften.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Som det ganske rigtig blev sagt af fru Lone Møller, var der ikke nogen klar melding om, hvor vi stod, og det var faktisk også bevidst. Vi vil prøve at gå ind i udvalgsarbejdet i en positiv ånd, men vi erkender også, at det efter vores opfattelse kan blive nødvendigt at stille nogle ændringsforslag, så lovforslaget kan få en retning, vi ønsker, og kan der ikke opnås et flertal

for vor holdning, er der åbenbart ikke flertal for forslaget.

Ole Vig Jensen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag, lige så lidt som vi kunne sidst, det blev bragt på bane. Jeg vil sige det lidt stærkt: Jeg synes, at man kan rubricere forslaget i gruppen af klynkeforslag. Jeg siger det, fordi jeg synes, at det er proportionsforvrængning at hævde, at nogen ung skulle blive forhindret i at udnytte deres evner på en uddannelsesinstitution på grund af den beskedne betaling, der her er tale om oven i købet for visse varige forbrugsgoder, og man kan heller ikke hævde, at nogen ung kommer til at leve på sul-tegrænsen af at skulle betale for lommeregner, ordbøger og fotokopier. Man kunne snarere sige, at hvis tanken var, at det skulle have en adfærdsregulerende virkning på fotokopiområdet, kunne vi nærmere gå ind for en forhøjelse af betalingen, men så skulle det også gælde for Folketinget, hvor alle de kopier, der flyder alle vegne fra morgen til aften, rider en som en mare. Det er ikke vejen at gå, og derfor mener jeg, at vi skal fastholde det forslag, der oprindeligt gav anledning til, at der blev indført betaling, og det medvirker Det Radikale Venstre gerne til.

Lysholm Christensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti har støttet grundlaget for betaling af fotokopier m.v. Vi gjorde det for at fremme en mere ansvarlig og sparsommelig brug af fotokopier. Vi ville gerne støtte en ændring af brugeradfærden fra løse kopiark til brug af blade limet sammen i ryggen, så man kunne kalde det en bog.

Har ordningen indfriet forventningerne? Har brugerbetalingen haft den ønskede adfærdsregulerende effekt? Det må jeg nok tilstå at jeg ikke er helt sikker på. Vi har ikke fået ændret adfærden overbevisende i den retning, som jeg beskrev, tværtimod er der måske noget, der tyder på, at når der her er en pengekasse, skal den også bruges, så den stimulerer måske til at bruge endnu flere fotokopier.

Hvis forslaget vedtages, vil der blive et pro-venumæssigt problem, og derfor må jeg afvise det, for vi ved ikke, hvor vi skal finde de penge henne, men jeg er altså ikke imod, at de unge mennesker afkræves en vis betaling for materi-